

'PISMO ĆAĆI' I 'CVJETNI TRG'

Patrijarhalni svijet od kojega se uteći ne može

Datum objave:

23.07.2012 09:23

Autor: Ivan Žaknić

Na Festivalu igranog filma u Puli u nedjelju su prikazani 'Cvjetni trg' Krste Papića, tipičan hrvatski tranzicijski film o moralno posrnulom društvu, i dugometražni prвijenac Damira Čučića 'Pismo ćaći' koji je ostavio puno bolji dojam

Dvostruki dobitnik **Zlatne Arene Krsto Papić** mnogo je godina pripremao '**Cvjetni trg**', krimi-dramu snimljenu prema motivima njegova dokumentarca o ubojstvu nevinoga ugostitelja kojega je ubila mafija i drami **Mate Matišića**, koji je i scenarist filma. Zaplet filma donosi priču o slabo poznatom glumcu (**Dražen Kühn**), kojeg je policija ucijenila zbog dva sinovljeva džointa, te se on mora prerušiti u svećenika i isповједiti glavnog hrvatskog mafijaša (**Mladen Vulić**).

Papić i Matišić rade tipičan hrvatski tranzicijski film o moralno posrnulom društvu u koji su nagurali sve i svašta: korumpirane policajce, kolaboraciju politike, građevinske mafije i kriminalnog podzemlja koja je svojim pipcima doprla do medija, estrade i Crkve. Pritom je 'Cvjetni trg' potpuno zbunjujuće ostvarenje u žanrovskom smislu – koliko god njegovi autori bili ozbiljni i društveno-kritični u svojim namjerama, film najbolje funkcioniра u pojedinim humornim dijelovima. Možda je od početka Papić trebao jasnije žanrovske usmjeriti svoje djelo, pa bi rezultat bio bolji, a ukupnom dojmu nije pomogla ni njegova statična režija.

Puno bolji, štoviše, vrlo dobar dojam ostavila je drama '**Pismo ćaći**', dugometražni prвijenac **Damira Čučića**, autora poprilično bogate karijere u eksperimentalnim i dokumentarnim formama. U njemu neuspješni glumac Milivoj (**Milivoj Beader**) šalje videopisma svojem oцу (**Mate Gulin**) kojega nije video godinama. Ta su pisma puna kompromitirajućih optužbi na račun oca kojega sin optužuje za vlastitu nesreću te su neka vrsta osvete budуći da sadrže sve ono što bi oca moglo potencijalno iznervirati – primjerice, Milivoj namjerno dekonstruira dalmatinske šlagere znajući da ih otac voli zapjevati i u društvu.

Zahvaljujući dvojici odličnih glumaca – Milivoju Beaderu i Mati Gulinu – ali i režiji u kojoj se stalno isprepliću različiti planovi, kamera iz ruke i zamamni dokumentarni štih, Čučić bespogovorno uvlači gledatelja u svoju analizu patrijarhalnog svijeta od kojega se u ovim krajevima uteći ne može. Takve nam je filmove proteklih godina znao podariti **Tomislav Radić**, njegovu poetiku Čučić je u nekim detaljima i obogatio.

U ponedjeljak su na programu Pule filmovi '**Parada**' i '**Noćni brodovi**' koji su već prikazani u domaćim kinima.